

ת"פ 60990/05/16 - מדינת ישראל נגד אסרף אבו עצה (עציר) - בעצמו, סאלח אבו רקייק (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 יוני 2017

ת"פ 60990-05-16 מדינת ישראל נ' אבו עצה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת דינה כהן

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית גינת

נגד

הנאשמים:

1. אסרף אבו עצה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש
2. סאלח אבו רקייק (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

גזר דין לשני הנאשמים

1. הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם, בעבירות נשוא כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר, של סיוע להתפרצות לבית שאינו בית מגורים וגניבה מתוכו, עבירות לפי סעיפים 407 (ב) + 31 לחוק העונשין התשל"ז-1977, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (הנאשם 1 לפי סעיף 2)332 חוק העונשין ואילו הנאשם 2 לפי סעיף 1)332 לחוק הנ"ל לאחר שכתב האישום בעניינו תוקן שנית), והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק האמור.

בנוסף הורשע הנאשם מס 1 בעבירה של היזק במזיד לרכב, לפי סעיף 413 לחוק האמור ונהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

2. ואלה נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים:

- בתאריך 20/5/2016 סמוך לשעה 05:00 בבוקר נסעו הנאשמים יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, ברכב שהיה בבעלות נאשם 2, בבאר שבע, לאחר שהחליטו להתפרץ לבית עסק בבאר שבע, תוך שימוש ברכב, על מנת לשבור את זגוגית חלון הראווה בעסק, ולגנוב מתוך העסק ביגוד וציוד ספורטיבי.

- הנאשמים והאחרים נכנסו ברכב למרכז המסחרי והתקרבו לעסק ואז התנגשו מאחור בזוגית חלון הראווה של העסק, כך ששברו אותו, והרכב נכנס חלקית לתוך העסק.
- הנאשמים נותרו ברכב בזמן שהאחרים הוציאו מהעסק ציוד רב הכולל ביגוד, ציוד ספורטיבי וכן שעוני ספורט, כמו גם את קופת העסק, והכניסו אותו לתוך הרכב.
- עובד המקום הבחין במעשיהם של הנאשמים והאחרים והזעיק את המשטרה למקום.
- שני שוטרים שנסעו ברכב משטרה מוסווה הגיעו ראשונים ליד העסק והבחינו במעשיהם של הנאשמים והאחרים בשעה שאחד השוטרים יצא מהרכב המשטרה ורץ לעבר הנהג כשהוא קורא לעברו "משטרה".
- בשלב זה, נאשם 1, שהיה באותה עת פסול לנהיגה ברכב, נסע לאחור והחל לנסוע במהירות מהמקום, כשהוא עוקף את הרכב המשטרה לכיוון היציאה מהמרכז. שני השוטרים נסעו אחרי הנאשמים ובאותה עת המתונו להם ביציאה מהמרכז המסחרי שני שוטרים בניידת משטרתית כחול לבן, כשאור כחול פועל על גגה, סירנה מופעלת, והם לבושי מדים. השוטרים בניידת המשטרתית נסעו מיד אחרי הנאשמים כששני השוטרים האחרים נסעו אחריהם ברכב המשטרה המוסווה.
- נאשם 1 הגיע לצומת עם דרך חברון, פנה שמאלה לכיוון כביש 60, שם אותה עת דלק לעברו אור אדום ברמזור. הנאשם 1 נסע לכיוון היציאה מבאר שבע במהירות ובפראות כשהשוטרים בניידת המשטרתית מיד אחריהם, חסם את השוטרים ומנע מהם לעוף אותו כפי שניסו לעשות.
- נאשם 1 נסע לכיוון היציאה מהעיר באר שבע במהירות ובפראות, כשהשוטרים בניידת המשטרתית מנסים להתקרב אליו, אך לשווא.
- כל אותה העת נסעו השוטרים בניידת המשטרתית ואחריהם השוטרים ברכב המשטרה המוסווה, כשהשוטרים בניידת דורשים מנאשם 1 לעצור, באמצעות מערכת הכריזה, אך לשווא, וכשהשוטרים בניידת המשטרתית ניסו להתקרב לנאשמים ואף לעקוף אותם.
- נאשם 1 נסע נסיעת עקלתון ("זיג זג") בכביש, שהוא כביש חד סטרי בעל שני נתיבים ואף יותר, באופן שמנע מהשוטרים בניידת לעקוף אותו. נאשם 1 הגיע לצומת תל שבע ופנה לעבר תל שבע במהירות רבה מאוד. בשל הסיבוב ומהירות נסיעתו עלה על שטח הפרדה וסטה לצד השני של הכביש, שהוא כביש דו סטרי, ונסע בנתיב הנגדי, בשעה שנסע מולו רכב, עד שנהג הרכב נאלץ להסיט את רכבו בכדי למנוע התנגשות. נאשם 1 המשיך לנסוע במהירות ובפראות, כשהוא מונע מהשוטרים לעקוף אותו

- או לחתום את דרכו, וחזר לנתיב הנסיעה שלו כשהשוטרים המשיכו לנסוע אחריו ולדרוש ממנו לעצור.
- במהלך הנסיעה בכביש לעבר היישוב תל שבע, פתח נאשם 2 את דלת הנוסע וזרק לעבר השוטרים בניידת הסיור חפצים שונים מתוך הרכב. החפצים לא פגעו בניידת המשטרתית.
 - נאשם 1 המשיך לנסוע במהירות רבה ובפראות וכשהוא סוטה מצד לצד בכביש. למרות שבכביש העירוני ישנם פסי האטה רבים וכיכרות, לא האט הנאשם 1 את מהירות נסיעתו, עד שהגיע לכיכר הרביעית, ולאחריה סטה בחדות שמאלה, לנתיב הנסיעה הנגדי, והתנגש בחוזקה בצד ימין של רכב בו נסעה באותה עת אישה שהתעתדה להיכנס לכיכר, ולאחר מכן, הסתחררו הנאשמים והתנגשו במעקה הבטיחות בשול הדרך. בשל ההתנגשויות המתוארות, נקטע חלק מהאצבע בידו הימנית של נאשם 2.
 - הנאשמים יצאו מהרכב וניסו לברוח מהשוטרים, שהשיגו ועצרו אותם. האישה הובהלה באמצעות אמבולנס לבית חולים והתברר כי היא סובלת מחבלות ומכאבים. רכבה של האישה הושבת.
 - הציוד שנגנב מהעסק הוחזר לבעלים אך נגרמו נזקים לחלק נכבד מהציוד.
 - נאשם 1 במעשיו סייע לאחרים להתפרץ לעסק ולגנוב מתוכו ציוד, טיפל בנתיב תחבורה ובכלי תחבורה בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה וכלי התחבורה ובבטיחות נוסעים, וסיכן את השימוש והבטיחות האמורים, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, גרם נזק לרכבה של האישה ונהג בפסילה.
 - נאשם 2, במעשיו המתוארים, סייע לאחרים להתפרץ לבית עסק ולגנוב ממנו ציוד, וכן הניח חפצים על נתיב תחבורה בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו.
3. הנאשמים הופנו לשירות המבחן. לעניין העונש יאמר כי טעוני ב"כ הצדדים נשמעו באופן "פתוח".
4. לעניין נתוני עברם הפלילי של הנאשמים יאמר כי נאשם 1, יליד 1986. לחובת נאשם 1 חמש הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ניסיון לגניבת רכב וסיכון אדם בנתיב תחבורה בטיפול מסוכן. הרשעתו האחרונה הינה, בין היתר, בגין עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, סיכון אדם בנתיב תחבורה ונהיגה בזמן פסילה, שבוצעו בשנת 2007 (ת/א1).
- הנאשם 2, בן דודו של הנאשם 1, יליד 1994, לחובתו הרשעה ממאי 2015 בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, החזקת מכשירי פריצה, ניסיון גניבת רכב, הפרת הוראה חוקית והסגת גבול פלילי (ת/א2).

בגין הרשעתו כאמור תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן שנה (ת/2ב).

בנוסף, לחובת נאשם 2 שש הרשעות קודמות בתחום התעבורה (ת/2ג).

5. מתסקירי שרות המבחן עולה כדלקמן:

נאשם 1 רווק וטרם מעצרו התגורר עם אמו ואחיו בתל שבע. לדברי נאשם 1 בפני השירות, סיים שבע שנות לימוד, גדל ללא דמות אב ופנה לתעסוקה וחבר לחברה שולית מגיל צעיר. טרם מעצרו עבד בתחום הבניין משך ארבעה חודשים.

נאשם 1 אישר בפני השרות ביצוע העבירות שבהן הורשע וציין כי בערב שקדם לביצוע העבירות צרך אלוהול יחד עם נאשם 2, בן דודתו וכי אינו זוכר את שהתרחש בעבירה וציין כי התעורר במעצר ושם נאמר לו שביצע עבירות ועל כן נעצר. נאשם 1 ציין בפני השירות כי הוא משלם מחיר יקר עקב מעורבותו בפלילים, שבא לידי ביטוי בחובות רבים בתקופות מעצר.

ממושכות ובהיעדר זוגיות ילדים ומשפחה. עוד הוסיף נאשם 1 בפני השירות כי בכוונתו לפנות לטיפול על מנת לשקם את חייו.

נאשם 1 מסר בפני השירות כי בגיל שש עשרה החל צריכת אלוהול ושימוש בחשיש וכי בתקופה שקדמה למעצרו החל להשתמש בסמים מסוג "הידרו" ו"ניס גיא". נאשם 1 ציין בפני השירות כי מעולם לא היה בטיפול בתחום ההתמכרויות וכי הוא מעוניין להשתלב במסגרת סגורה.

השירות התרשם כי נאשם 1 בעל יכולת וורבלית וקוגניטיבית תקינה, כי גדל במערכת משפחתית מורכבת ולאור הקשיים עמם התמודדה משפחתו נשר מהמסגרת החינוכית, חבר לחברה שולית מגיל צעיר והחל במעורבות בפלילים ושימוש בסמים ואלוהול. עוד התרשם השירות כי נאשם 1 היה חשוף מגיל צעיר לנומרות של חברה שולית, הפנים דפוסי התנהגות עברייניים והתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים המוצבים לו, כי נאשם 1 נוטה להיות מרוכז בקשייו מבלי לבחון השפעות התנהלותו על סביבתו ולגלות אמפתיה לאחר בסביבתו. השירות העריך כי מענה טיפולי שיתמקד בגמילה מחומרים לא יהיה בו לצמצם את הסיכון לרצידיביזם.

השירות התרשם כי ההליך המשפטי ומעצרו הנוכחי נחו על ידי נאשם 1 כמרתיעים וכן התרשם כי ההליך הטיפולי בו הוא משולב במסגרת הכלא סייע לו לבחון באופן ביקורתי את דפוסי השימוש אותם עושה באלוהול ובסמים וסייעו ליצירת מוטיבציה ראשונית לטיפול ושינוי דפוסי המכשילים ובגורמים אלה יש כדי להוות גורמים המצביעים על סיכוי לשיקום.

לאור עברו הפלילי של נאשם 1 ומאפייני אישיותו המליץ השירות על הטלת עונש מוחשי כמאסר בפועל על נאשם 1 וזאת לצד הטלת פיצוי ועונש צופה פני עתיד כמאסר מותנה וכן הומלץ כי גורמי השב"ס יבחנו אפשרות שילובו בטיפול במסגרת מאסרו.

בתסקיר משלים מיום 28/3/2017 צוין כי נאשם 1 השתלב בהליך טיפולי במסגרת מעצרו וכי מחודש יוני 2016 השתלב בתכנית טיפולית להכנה לגמילה מסמים ואלכוהול, המספקת מענה ראשוני בלבד כאשר בהמשך העצורים משולבים בקהילות טיפוליות לצורך גמילה או לחילופין אם נשפטו לעונש מאסר, יכולים להשתלב במחלקות ייעודיות בשב"ס. צוין כי להערכת גורמי טיפול בשב"ס, נאשם 1 זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי באחד הערוצים שתוארו לעיל. השירות התרשם שההליך הטיפולי שנאשם 1 החל במסגרת שב"ס מבציע על הבנה ראשונית לקשייו. שירות המבחן העריך כי נאשם 1 יתקשה לעמוד בנדרש ממנו בהליך טיפול במסגרת טיפולית מחוץ לשב"ס בשלב זה של חייו ועל כן לא הומלץ על שילובו במסגרת טיפולית כגון קהילה טיפולית ולא הומלץ על העמדת נאשם 1 בצו מבחן.

השירות המליץ על הטלת עונש מוחשי כמאסר בפועל לצד עונש צופה פני עתיד כמאסר מותנה. השירות העריך כי ייתכן שענישה מעין זו תסייע להרתיע את נאשם 1 ממעורבות חוזרת בפלילים בעתיד וכי ימשיך וישולב בטיפול במסגרת המשך מאסרו.

6. נאשם 2, יליד 1994. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאשם 2 רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בתל שבע. לדבריו בפני השירות, סיים שתיים עשרה שנות לימוד, כשמונה חודשים טרם מעצרו השתחרר מריצוי עונש מאסר בן שנה בגין עבירת רכוש והפרת הוראה חוקית ועבד בעבודות מזדמנות בתחום הבניין.

נאשם 2 אישר בפני השירות ביצוע העבירות שבהן הורשע ומסר כי בערב שקדם לעבירות צרך סמים ואלכוהול יחד עם נאשם 1, שהינו בן דודתו. נאשם 2 הוסיף כי בגיל שמונה עשרה החל לצרוך אלכוהול ובגיל עשרים ואחת החל לצרוך סמים מסוג קנבואידים על בסיס יומי. נאשם 2 מסר לשירות כי בהמשך הערב החליט יחד עם נאשם 1 לבצע עבירות רכוש. לדבריו נאשם 2 בפני השירות, השליך את הסחורה מהרכב על מנת להעלים ראיות ולא על מנת לפגוע בשוטרים.

נאשם 2 מסר לשירות כי לתפיסתו מעורבותו בפלילים נבעה מהשימוש באלכוהול בכמות ותדירות גבוהה, לצד מצוקה כלכלית.

השירות התרשם כי נאשם 2 בעל יכולות וורבליות תקינות וכי גדל במערכת משפחתית מורכבת שהתקשתה להציב גבולות להתנהלותו, בה נחשף להתנהגות ונורמות שוליות אותם הפנים. בנוסף, התרשם השירות כי ישנה בעייתיות בתחום השימוש באלכוהול ובסמים ומוטיבציה מילולית לטיפול, שהעריך כי מונעת מההליך המשפטי.

עם זאת, ציין השירות התרשמותו כי ההליך המשפטי מהווה עבור נאשם 2 גורם מרתיע וכי המעצר בו הוא נתון והמחיר הגופני ששילם בעקבות מעורבותו הפלילית, שיקפו עבורו את המחירים הנלווים להתנהגותו וסייעו

ליצירת מוטיבציה ראשונית לשינוי אורחות חיי.

השירות המליץ על הטלת עונש מוחשי כמאסר על נאשם 2 וזאת לצד פיצוי למאסר מותנה.

7. בטיעוניה לעונש המאשימה עתרה להשית על נאשם 1 עונש של שש שנות מאסר לריצוי בפועל (הוברר כי מאסר מותנה בגין הליך קודם אינו בר הפעלה), מאסר מותנה מרתיע, פסילה ממושכת ופיצוי לנפגעת.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין ארבע לשש שנות מאסר, ויש להשית על נאשם 1 עונש ברף הגבוה של המתחם.

ב"כ המאשימה הדגישה כי לחובת נאשם 1 חמש הרשעות קודמות כאשר שתיים מתוכן בגין עבירות של סיכון חיי אדם ועבירות נלוות.

יצוין כי קצין המבחן בעניינו של נאשם 1 התייצב לדיון הטיעונים לעונש (ליתן התיחסות לעתירות הסנגור לבחון הליך טיפולי בקהילה) והדגיש כי לאחר בחינה שירות המבחן סבר כי יהיה נכון שהנאשם 1 ימשיך את ההליך הטיפולי שהחל במסגרת מעצרו, בתוך כתלי בית הסוהר, וכי אף קהילה סגורה לא תהווה עבורו מסגרת "ברורה, סמכותית ומציבת גבולות" ויתקשה לעמוד בתנאי הקהילה לאורך זמן.

לעניין נסיבות ביצוע העבירות הדגישה ב"כ המאשימה את התכנון שקדם לעבירות, חלקם של הנאשמים בעבירות, ביצוע ההתפרצות באמצעות רכב השייך לנאשם 2.

ביחס לנאשם 1, הדגישה ב"כ המאשימה את התעלמותו מסימון השוטר לעצור ומנוסתו באופן מסוכן, במרדף ארוך של השוטרים אחר הרכב שבו נהג נאשם 1, ברחבי ערים ומחוצה להן, תוך נהיגה מהירה ופרועה, עד שהתנגש ברכב אחר, הסתחרר והתנגש במעקה הבטיחות. אף לאחר מכן פתחו הנאשמים במנוסה רגלית. כל זאת, שעה שנאשם 1 היה פסול לנהיגה.

לעניין הנזק שנגרם מביצוע העבירות הפנתה ב"כ המאשימה לפציעתה של האישה, עוברת דרך תמימה ופציעת נאשם 2. ב"כ המאשימה ציינה שאך בנס נמנעו פגיעות חמורות יותר.

לעניין נאשם 1 בהתייחסה לחמש הרשעותיו הקודמות הדגישה כי כאשר שתיים מהן הן בעבירות סיכון חיי אדם בנוסף לעבירות רכוש שונות וכן נהיגה בזמן פסילה. בגין הרשעותיו הקודמות ריצה הנאשם 1 בעבר מספר עונשי מאסר בפועל כולל מאסר ארוך של חמש שנים.

המאשימה הפנתה לכך שאף את העבירות הקודמות ביצע הנאשם 1 כשבועיים בלבד לאחר שחרורו ממאסר שריצה בגין עבירה נוספת של סיכון חיי אדם.

המאשימה הפנתה לפרוטוקול וועדת השחרורים בעניינו של נאשם 1 לפיו הוחלט להעניק לנאשם 1 הזדמנות נוספת ולשחררו בשחרור מוקדם לאור הצהרותיו בפני גורמי הטיפול בכלא ובפני הוועדה כי ניצל את המאסר על מנת לעבור שינוי, עשה מאמצים והשתקם. רישיון זה הופקע כעבור מספר חודשים.

לדברי ב"כ המאשימה, נסיבות אלה מצביעות על כך שנאשם 1 בחר בעבריינות כדרך חיים וכי הצהרותיו בדבר הרצון להשתקם הן מן הפה ולחוץ.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי תמונה דומה עולה אף מהתסקיר בעניינו של נאשם 1 ממנו עולה כי נאשם 1 אינו לוקח אחריות על מעשיו אלא משליך האחריות על צריכת סמים ואלכוהול טרם המעשים, טען שכלל לא זוכר את שהתרחש בעבירה ורק בעת מעצרו נאמר לו שביצע עבירות. ב"כ המאשימה הדגישה כי אם טענות אלה של הנאשם 1 נכונות הרי שהסיכון שנשקף מהנאשם 1 בעת שנהג ברכב מועצם שבעתיים.

ב"כ המאשימה הפנתה להתרשמות שירות המבחן כי מוקד קשייו של נאשם 1 הוא בדפוסי התנהגותו השוליים וכי השימוש בחומרים משני תודעה הינו משני, ולהערכת שירות המבחן כי מענה טיפולי שיתמקד בגמילה מחומרים לא יצמצם את הסיכון לרצידיביזם.

8. ביחס לנאשם 2, ציינה ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, את השלכת החפצים לעבר הניידת שנסעה במהירות, תוך סיכון חיי השוטרים ואחרים ואך בנס הסיכון לא התממש.

לשיטת ב"כ המאשימה, במעשיהם, פגעו הנאשמים באינטרס הציבורי בשמירה על שלום הציבור ובטחונו, באינטרס השמירה על תחושת הביטחון של הציבור בערך שלטון החוק ובהגנה על רכוש הציבור.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על נאשם 2 עונש הנמצא ברף העליון של מתחם הענישה לשיטתה, שנע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל.

עוד לעניין נאשם 2 ציינה המאשימה כי לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירות ניסיון גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה, הסגת גבול פלילית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית בגינה נדון לשנת מאסר בפועל. את העבירות בתיק זה ביצע נאשם 2 שעה שמאסר מותנה בן שנה תלוי ועומד כנגדו. בנוסף, לנאשם 2 רישום תעבורתי הכולל עבירות תעבורה חמורות, של אי ציות לרמזור אדום ועבירות רבות של נסיעה במהירות גבוהה מהמותר בגין רישיונו של נאשם 2 נפסל מספר פעמים.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 ולחלקים מהם עולה כי הוא אינו לוקח אחריות על

מעשיו, צורך אלוהול וסמים בכמות גדולה ולאורך זמן. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 בעל נטיה לפריצת גבולות ומתקשה לבחון התנהלותו באופן ביקורתי ולבחון את ההשלכות האפשריות למעשיו וכי המוטיבציה המילולית שהביע לטיפול מונעת מההליך המשפטי ולפיכך המליץ השירות על הטלת ענישה מוחשית במאסר לצד פיצוי ומאסר מותנה.

9. בטיעוניו לעונש, ב"כ נאשם 1 עתר לדחות את עמדת המאשימה וציין כי את עונשו של הנאשם יש לגזור על פי רף הענישה האמצעי של מתחם העונש ההולם שלשיטתו נע בין שניים עשר לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 1 הדגיש, בין היתר, את הודאת הנאשם 1 בביצוע העבירות ודברי נאשם 1 אודות התמכרותו לאלכוהול ולסמים. לדברי ב"כ נאשם 1 זו הפעם הראשונה בחיי נאשם 1 שבה הוא מוכן להירתם לטיפול בבעיותיו. ב"כ הנאשם 1 התייחס לשחרורו המוקדם של הנאשם 1 ממאסר (ת/ג1) וציין כי במסגרת השחרור המוקדם השתחרר נאשם 1 על פי תוכנית רש"א ללא תכנית שהייתה צריכה לטפל בבעיה האמיתית שלו.

ב"כ נאשם 1 עתר לתת משקל לרצון הנאשם להשתלב בקהילה טיפולית ולתהליך הטיפול בו החל הנאשם 1. בהקשר זה הפנה ב"כ נאשם 1 להתרשמות השירות כי ההליך המשפטי ומעצרו הנוכחי של נאשם 1 נחוץ על ידו כמרתיעים וכי ההליך הטיפולי בו שולב במסגרת בית הכלא סייע לול בחון באופן ביקורתי את דפוסי השימוש שעשה באלכוהול ובסמים וסייעו ליצירת מוטיבציה ראשונית לטיפול ושינוי דפוסי המכשילים, גורמים המצביעים על סיכויי לשיקום. וכן התרשמות שירות המבחן כי ההליך הטיפולי שהחל מצביע על הבנה ראשונית לקשייו.

ב"כ הנאשם אף הטעים כי בהכירו את הנאשם מזה זמן מתרשם אף הוא כי לראשונה ער הנאשם לצורך בטיפול בהתמכרותו וכבר במסגרת מעצרו, לראשונה בחייו, נוטל חלק פעיל בטיפול.

ב"כ הנאשם 1 הציג לבית המשפט תעודה בדבר סיום השתלמות בנושא ריצוף וקרמיקה מאת רשת מכללות עתיד ללימודי הסמכה, אותה למד הנאשם 1 במסגרת מעצרו וציין לעניין התמכרות הנאשם 1 כי כיום נאשם 1 הוא שתומך באסירים חדשים וכי הנאשם 1 היה זה שפנה ביוזמתו לעובדת הסוציאלית בבית הכלא והחל לשתף אותה בנסיבות חייו הקשות ומשולב כיום בטיפול יחד עם אסירים נוספים.

לשיטת ב"כ הנאשם 1 היעדרות לעתירת המאשימה תשדר לנאשם 1 כי מאמציו להשתקם היו לשווא.

בדברו האחרון הביע נאשם 1 חרטה על מעשיו וציין כי הוא מצוי בהליך טיפולי מזה תשעה חודשים ומרוצה מהטיפול, המקנה לו כלים להתמודד עם חייו וכי זו הפעם הראשונה שהוא משתלב בהליך שכזה וציין כי יש לו תקווה לחיים חדשים.

בדין מיום 4/6/17 אף הציג הנאשם לו"ז שבועי בכלא במסגרת מעצרו בו נוטל חלק בתמיכה לטענה כי לראשונה מכיר בהתמכרותו וקיים סכוי לשיקום.

10. בטיעוניו לעונש לעניין הנאשם 2, ב"כ נאשם 2 עתר להשית על הנאשם 2 לכל היותר שנת מאסר באופן חופף להפעלת המאסר המותנה.

לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לחמישה עשר חודשי מאסר בפועל ונוכח נסיבות חייו הקשות של נאשם 2 והנזק שנגרם לאצבעותיו עתר ב"כ נאשם 2 לחפוף את המאסר המותנה בצורה מלאה ולחלופין חלקית לעונש המאסר שייגזר עליו.

ב"כ נאשם 2 הדגיש לעניין נסיבות העבירות את הסכמת הצדדים כי לנאשם 2 אין כל קשר או שותפות למרדף עצמו, לתוצאות שלו להתנהלות או לדין שנותן נאשם 1 במאסר וכי נאשם 2 נותן את הדין אך ביחס להשלכת החפצים לעבר ניידת המשטרה, שלא הובילו לפגיעה בניידת או באחר. לא נטען בכתב האישום או בתיק החקירה כי החפצים סיכנו בפועל רכבים אחרים.

ביחס לאירוע ההתפרצות ציין ב"כ נאשם 2 כי חלקו של נאשם 2 הסתכם בישיבה במושב שליד הנהג ברכב.

לעניין נסיבותיו האישיות של נאשם 2 הפנה הסנגור לגילו הצעיר של נאשם 2, עברו שאינו מכביד ומצוקתו הכלכלית טרם מעצרו. עובר להסתבכות בתיק זה צרך נאשם 2 אלכוהול וסמים ובעקבות התאונה שילם מחיר אישי נוסף לפי שנקטעו שתיים מאצבעותיו - עונש נורא בפני עצמו. הנאשם ציין כי הוא מעוניין להשתלב בטיפול. ב"כ נאשם 2 הפנה להתרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבור נאשם 2 גורם מרתיע וסייע ליצור לנאשם 2 מוטיבציה לשינוי אורח חייו.

11. בדברו האחרון, הביע נאשם 2 חרטה על מעשיו וציין כי מעשיו לא בוצעו על מנת לפגוע בשוטרים וכי הוא מבקש להשתלב בהליך טיפולי בכתלי בית הסוהר. נאשם 2 הציג את ידו שניזוקה בשתי אצבעות כתוצאה מהאירוע.

12. אודות הערכים החברתיים בהם פגעו הנאשמים הופנית ע"י המאשימה בטיעוניה לעונש בכתב ובע"פ ויש להסכים עם עמדתה אף לעניין עוצמת הפגיעה בהם נוכח מעשיהם של הנאשמים כל אחד על פי חלקו.

לעניין נסיבות העבירות יצוין הנזק שעשוי היה להיגרם מביצוע העבירות ובמיוחד כתוצאה מהנהיגה המסוכנת והפראית של נאשם 1, שעה שהיה פסול לנהיגה, התעוזה שבבריחה מהשוטרים וכן הנזק שנגרם בפועל, הן למתלוננת והן לנאשם 2.

בעניין נאשם 2 יצוין הנזק שהיה עשוי להיגרם כתוצאה מהשלכת החפצים לעבר השוטרים בניידת. יוער כי לעניין הנזק

הצפוי כתוצאה ממעשי נאשם 2 אין משמעות יתרה למניע שעמד מאחורי מעשי נאשם 2, שצין שלא ביקש לפגוע בשוטרים אלא "להיפטר" מהסחורה הגנובה.

עוד יצוין ניסיון הימלטותם של הנאשמים באופן רגלי לאחר שהרכב נעצר.

ביחס לנאשם 2 תצוין אף הסכמת הצדדים כי לנאשם 2 אין כל קשר או שותפות למרדף עצמו, לתוצאות שלו להתנהלות או לדין שנותן נאשם 1 במאסר וכי נאשם 2 נותן את הדין אך ביחס להשלכת החפצים לעבר נידת המשטרה כפי שצוין לעיל, ביחס לעבירת הסיכון.

13. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת והעונש שראוי כי יוטל, הופנית ע"י ב"כ הצדדים המלומדים בטיעוניהם לעונש לפסיקה התומכת בעמדתם העונשית, המאשימה בכה והנאשמים בכה.

ב"כ המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים:

בעניין ע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (10/8/2016) אושר עונש של חמש שנות מאסר שהוטל על מערער, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש. בתמצית, המערער וחברו נסעו בעיר כאשר החבר נהג ברכב. הרכב נעצר על ידי נידת משטרה לבדיקת רישיונות ונתגלה כי החבר נהג ללא רישיון נהיגה ועוכב לחקירה. המערער, שהיה פסול לנהיגה, הוזהר על ידי אחד השוטרים לבל ינהג ברכב אך חרף זאת, המערער פתח בנסיעה פרועה, כשניידת משטרה דולקת בעקבותיו, חצה ארבעה צמתים באור אדום, נסע בצורה מסוכנת ואף פגע בניידת משטרה שנסעה במקביל אליו, עד שהתנגש במעקה בטיחות ורכבו נעצר. בשלב זה, נמלט המערער רגלית והסתתר עד שנתפס.

מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נקבע כנע בין שלוש לשש שנות מאסר.

בעניין ע"פ 6757/11 **סעדין נ' מדינת ישראל** (16/10/2012) אישר בית המשפט העליון עונש של ארבע שנות מאסר שהוטל על מערער, על גבול הקטינות, נטול עבר פלילי, שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, שימוש ברכב ללא רשות והפרת הוראה חוקית. המערער נהג ברכבו של אחר, שבעת שהיה נתון בחלופת מעצר בדמות מעצר בית, וזאת מבלי שהיה ברשותו רישיון נהיגה ובמטרה להימלט משוטרי. המערער נהג באופן שסיכן את הרכבים בכביש תוך חציית קו הפרדה רצוף ושעה שנסעה אחריו נידת משטרתית עם אורות מהבהבים וסירנה מופעלת. רק לאחר שזיהה מחסום משטרתית על הכביש עצר המערער את הרכב. בעת שנעצר, סירב המערער לעבור בדיקה לרמת אלכוהול בגופו למרות שנדף ממנו ריח חריף של אלכוהול. צוין כי המלצת שירות המבחן הייתה להסתפק במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון ציין כי בית המשפט המחוזי לקח בחשבון את נסיבותיו האישיות ואת גילו הצעיר של המערער כשיקולים לקולה וכי סביר להניח שאלמלא שיקולים אלה, היה מוטל על המערער עונש חמור יותר.

ב"כ נאשם 1 הפנה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים:

בעניין ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** במסגרתו אישר בית המשפט העליון עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שהוטל על משיב שהורשע בעבירות של קשירת קשר, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וקבלת דבר במרמה, וזאת לאחר שבית המשפט נתן משקל לשיקולי שיקום.

בעניין ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** החמיר בית המשפט העליון בעונשו של משיב שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה במזיד, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ונהיגה בזמן פסילה. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המשיב עד עשרים וחמישה חודשי מאסר (במקום חמישה עשר חודשי מאסר בפועל שהוטלו על המשיב על ידי בית המשפט המחוזי). המשיב נהג בהיותו פסול מלהחזיק רישיון נהיגה, לא נשמע לקריאות שוטרים לעברו והאיץ ופגע בניידת משטרה, המשיך בנהיגה פראית שכללה עליה על מדרכות ונסיעה בניגוד לכיוון התנועה.

ב"כ נאשם 2 ציין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עסקה בסעיף שבו הורשע נאשם 1 ולא בסעיף שבו הורשע נאשם 2, לאחר תיקון כתב האישום בשנית. ב"כ נאשם 2 הפנה לפסיקה שעסקה במידי אבנים כלפי רכבים:

בעניין ע"פ 8280/11 **בכר נ' מדינת ישראל** במסגרתו אושר עונש של עשרה חודשי מאסר על נאשם שהשליך אבן לעבר מכונית שבה היו שני אנשים, בעקבות סכסוך עמם. האבן ניפצה את השמשה הקדמית של הרכב וכתוצאה מכך סטה הרכב מהכביש והתנגש בקיר. בשלב זה, נטל המערער טוריה והכה באמצעותה ברכב ובזרועו של המתלונן.

בעניין ע"פ 5402/12 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** הפחית בית המשפט העליון בעונשו של מערער שבשעות הלילה יידה יחד עם אחרים אבנים לעבר הרכבת הקלה בירושלים. האבן שהשליך המערער פגעה בדופן הימנית של הרכבת. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על שנת מאסר בפועל (לאחר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי שמונה עשר חודשי מאסר בפועל).

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית וביריונית המסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך. לעניין זה ראה ע"פ 291/13 **טלאב אבראהים נ' מדינת ישראל** (22.12.13) (להלן: "**עניין טאלב אבראהים**"), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

" העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה..."

בעניין ע"פ 3757/12 **אחמד מחראב נ' מדינת ישראל** (24.6.12) נאמר:

"בפני בית משפט זה חוזרים ומובאים מקרים רבים שעניינם מרדפים המסכנים חיי אדם, והוא אף הגדיר אותם כ"מכת מדינה" (ראו: ע"פ 10340/07 מדינת ישראל נ' משה

חובלשוילי ([פורסם בנבו], 6.2.2008), פסקה ו(4) לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין). בהתאמה, נפסק כי יש להחמיר את עונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת. יפים לעניין זה דבריו של השופט א' א' לוי בע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' יעקב שביקוב ([פורסם בנבו], 22.1.2009):

"נדמה כי אין צורך לחזור ולהזכיר את המצב הנורא השורר בדרכים, לו תורם מה שמוגדר כ"גורם האנושי" משקל מכריע. את מחירו של נגע התאונות משלמים, כמעט כעניין של יום יום, רבים בחייהם, ולרוב מדובר באנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לדרכו של נהג עברין או כזה שחטא בחוסר תשומת-לב רגעית. ואם בכך לא די, אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה חמורה נוספת, ששוב אינה נחלתם של יחידים. נהגים שנדרשים על ידי שוטרים לעצור, אם לבדיקה שגרית או כתוצאה מביצוע עבירת תעבורה, נמלטים בנסיעה מהירה, וכתוצאה מכך מתפתח מרדף בו מסכנים הרודפים, הנרדף ואזרחים תמימים את חייהם. נוכח מציאות קשה זו נדרשו בתי המשפט להרים את תרומתם לביעור תופעה זו, בה כרוכים לא רק סכנה לכלל, אלא גם זלזול מופגן ובוטה בחוק ובאלה השוקדים על אכיפתו".

בענין "טלאב אבראהים", אשר הוזכר לעיל, שם נקבע בין היתר, כדלקמן:

"... בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו (בטרם נחקק תיקון 113; ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן [פורסם בנבו] (11.11.2004); ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון, פס' 5 [פורסם בנבו] (13.9.2011) והפסיקה המוזכרת שם). רף זה יכול לשמש אותנו כנקודת המוצא לעונש, שעל בסיסה נעצב את המתחם ההולם בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון..."

בענין **טלאב איבראהים** דובר היה במרדף שהתרחש בכביש מרכזי ובשעות ערב מוקדמות ולאחריו התרחש גם מרדף רגלי, כאשר המערער שם עשה כל שביכולתו כדי להימלט מן השוטרים. שם, כתוצאה מביצוע העבירה נגרם נזק למשתמשים בדרך ובכך למעשה התגשם הסיכון הפוטנציאלי הטמון בעבירה. לכל אלה הצטרפה העובדה, כי העבירה בוצעה על רקע שהייה בלתי חוקית של המערער ואף הסעת שוהים בלתי חוקיים. שם קבע בית המשפט העליון, כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות נע בין 3 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר ובסופו של יום דחה את ערעור המערער על חומרת העונש ואישר עונש מאסר בפועל בן 38 חודשים שהושת על המערער שם.

בענין ע"פ 2330/14 **רוימי נ' מדינת ישראל** (11/9/2014) אושר מתחם ענישה כנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בגין נהיגה פרועה (ללא פגיעות בגוף או רכוש) ובענין סמיח **עלוש נ. מד"י** (14/1/14) אושר עונש של 5 שנות מאסר בגין סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נלוות

מתחם ענישה בעניינו של המערער נקבע כנע בין עשרים וארבעה לשישים חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון הפנה להלכת אבולקיעאן (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** (11/11/2004)) שם נקבע כי לא ניתן להשלים עם בריונות לפריקת עול מסוג זה ויש למגר את התופעה כדי להבטיח את שלום הציבור וכדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא וכי על בית המשפט לתרום למאמץ ברמת הענישה הנקוטה. צוין כי הלכת אבולקיעאן עודנה בתוקף אף לאחר תיקון 113 לחוק העונשין והיא צריכה להנחות את בתי המשפט בבואם לקבוע את מתחם הענישה הראוי וההולם במקרים דומים.

בעניין ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5/7/2016) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שנדון לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון נהיגה בר תוקף, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו וגרימת נזק לרכוש. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על שלושים וארבעה חודשי מאסר ושלושים ושישה חודשי פסילת רישיון נהיגה וקבע כי מתחם הענישה בעניינו של המערער יהיה מתחם הנע בין שלושים לשישים חודשי מאסר בפועל.

בעניין ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2/8/2015) אישר בית המשפט העליון מתחם עונש הולם שנע בין שלושים לשישים חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובעניין בעניין ע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** (8/2/2015) אישר בית המשפט העליון מתחם עונש הולם שנע בין שלושים ושישה לשבעים ושניים חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. בית המשפט העליון ציין כי המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי.

14. לאור כל האמור, נוכח נסיבות המעשים עליהם נותנים הנאשמים הדין כפי שעמדו עליהם ב"כ הצדדים המלומדים על היבטיהם, מידת הפגיעה בערכים החברתיים ממעשי הנאשמים לחומרא ולקולא וכפי שפורט לעיל, מדיניות הענישה הנהוגה (תוך יישום בהתאמה לעניינו), ראוי לטעמי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 כנע בין שלוש לשש שנות מאסר ובעניינו של נאשם 2 כנע בין עשרים - לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, יינתן משקל לעברם הפלילי של הנאשמים, ובמיוחד לעברו של נאשם 1 ולהיותו חזרן בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וכמפורט בטיעוני המאשימה, ולכך שנאשם 2 ביצע את העבירות שעה שמאסר מותנה ממושך תלוי ועומד כנגדו.

מנגד, בתוך מתחם הענישה, יינתן משקל לקולא לנסיבות האישיות והמשפחתיות הקשות כעולה מתסקירי שרות המבחן בענינו של כל נאשם, להליך הטיפולי בו החל נאשם 1 במסגרת מעצרו, לנטילת האחריות, הבעת החרטה מצד שני הנאשמים למעשיהם וליתר נימוקי הקולא שפורטו ע"י ב"כ הנאשמים והרלוונטיים לקביעות העונש בתוך המתחם.

הנני סבורה כי היענות לעתירות ההגנה, ביחס לשני הנאשמים, תביא עמה מסר רופס אף כלפי כולי עלמא ולא תשקף באופן הולם את מידת הפגיעה בערכים החברתיים ממעשי הנאשמים.

יש לקוות שבמהלך מאסרו ימשיך נאשם 1 בהליך הטיפול החיובי שהחל ואף נאשם 2 ישתלב בהליך טיפולי כפי שהצהיר שברצונו לעשות, כך שכשישתחררו הנאשמים ממאסרם ישכילו להשתלב בחברה כאנשים נורמטיביים.

סופו של יום, בהתחשב בכלל השקולים הרלוונטיים כמפורט, חלטעמי יושג האיזון הראוי ביניהם מתוך קיום יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של כל אחד מן הנאשמים בהתאם לחלקו לבין סוג ומידת עונשו תוך הטלת העונשים כפי שיפורט.

יאמר כי לאור נסיבות ביצוע העבירות החלטתי להימנע מהטלת פיצוי על נאשם 2.

15. לאור כל האמור, הנני דנה את הנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם 1:

1. 60 חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום המעצר - 20/5/16.
2. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה לפי סע 332 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
3. 6 חודשי מע"ת ל-3 שנים שלא יעבור עבירה אחרת בה הורשע או עבירת רכוש מסוג פשע .
4. פיצוי למתלוננת ע"ת 2 בסך 3500 שקלים.
5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים. הפסילה תחל מיום השחרור מן המאסר.
6. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים וזאת על תנאי שלמשך 3 שנים, עבירה לפי 332 לחוק העונשין או אחרת מפקודת התעבורה בה הורשע.

נאשם 2:

1. 24 חודשי מאסר בפועל.
2. הנני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על נאשם 2 ביום 13/5/2015 במסגרת ת"פ 24029/07/14 בבית משפט השלום בבאר שבע.
- עונשי המאסר ירצו מחצית בחופף ומחצית במצטבר כך שסה"כ יהיה על הנאשם לרצות מאסר בן 30 חודש מיום המעצר 20/5/16.

3. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

4. 6 חודשי מע"ת ל 3 שנים שלא יעבור עבירה אחרת בה הורשע או עבירת רכוש מסוג פשע .

5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין התשל"ז- 1977.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

הוקלדעלידיגאולהסויסה